

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ † Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων

Συναίσθημα καὶ Λογικὴ*
Εἰκόνες τῶν δύο ὄψεων τῆς ζωῆς μας

Ἀκούραστες γυναῖκες! Δὲν ἔδιναν «ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν καὶ ἀναπαύσιν τοῖς κροτάφοις» (Ψαλμ. ρλα΄ 4), ὥσπου νὰ βροῦν τὸν Ἀγαπημένο τους!...

Οἱ ἄνδρες ὅμως ἦταν σὰν νὰ ἔσερναν τὰ πόδια τους. Πῆγαν στὸν Τάφο, τὸν εἶδαν ἄδειο καὶ ἔμειναν μὲ τὴν ἀπορία τὶ νὰ σίμαινε αὐτό, ἀφοῦ δὲν εἶδαν ἐκεῖ τὸν Κύριο.

Σημαίνει αὐτὸ πὼς ἀγαποῦσαν λιγότερο τὸν Κύριο; **Ὅχι.** Ἐδῶ ὑπῆρχε μιὰ **λογικὴ ἀγάπη** ποὺ φοβόταν μὴν κάνη λάθος. **Ὅταν** Τὸν εἶδαν καὶ ἐκείνοι καὶ Τὸν ἄγγιξαν, τότε ὁ καθένας τους, ὅχι μὲ τὸ στόμα του, ὅπως ὁ Θωμᾶς, ἀλλὰ μὲ τὴν καρδιά του ὠμολόγησε: **«Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου!»** (Ἰωάν. κ΄ 28). **Καὶ** τίποτα πλέον δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς χωρίσει ἀπὸ τὸν Κύριο.

* * *

Οἱ Μυροφόρες καὶ οἱ Ἀπόστολοι εἶναι εἰκόνες τῶν δύο ὄψεων τῆς ζωῆς μας: **συναίσθημα** καὶ **λογικὴ**. **Χωρὶς συναίσθημα** ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ζωὴ. **Χωρὶς λογικὴ** ἡ ζωὴ εἶναι τυφλή – προσφέρει λίγο λογικὸ καρπὸ, ὁ πολὺς πάει χαμένος.

Πρέπει νὰ τὰ συνδυάσουμε καὶ τὰ δύο. **Τὸ συναίσθημα** ἄς προπορευθῆ καὶ ἡ **λογικὴ** ἄς ὀρίσῃ τὸν χρόνο, τὸν τόπο, τὴν μέθοδο καὶ γενικὰ τὴν πρακτικὴ ρύθμισι ἐκείνου ποὺ μᾶς εἰσπνεῖται ἡ **καρδιά** νὰ κάνουμε. **Ἡ καρδιά** δείχνει νὰ προπορεύεται, στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ ὅμως προπνεῖται ἡ **λογικὴ**.

Ὅταν τὰ **συναισθήματα** ἐκπαιδεύονται στὴν διάκρισι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τότε ἴσως εἶναι δυνατὸ νὰ ἐμπιστευθῆς μόνο τὴν **καρδιά** σου.

Ὅπως τὰ μπουμπούκια, τὰ ἄνθη καὶ οἱ καρποὶ ἀναπτύσσονται σὲ ἓνα ζωντανὸ δένδρο, ἔτσι καὶ ἡ καλοσύνη ἀρχίζει μόνι της νὰ ἀναδύεται ἀπὸ τὴν **καρδιά** καὶ θὰ συγχωνευθῆ μὲ τὴν **λογικὴ** στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας.

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωτικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α΄, σελ. 147-149, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

